

Ferran Figuerola: «El Bravium tirarà endavant, ni que sigui a l'exili»

Figuerola, a la part superior del Bravium | Marc Busquets

Ens trobem per conversar amb calma de tot el que ha passat al **Bravium Teatre** al llarg de les últimes setmanes. El **president de l'entitat, Ferran Figuerola**, no pot evitar emocionar-se quan recorda el suport popular que reben des de l'anunci del tancament del **Centre Catòlic**, la seu del col·lectiu, per part de l'Arxiprestat de Reus. "Tot el teixit local ens ha fet costat, així com l'**alcalde, Carles Pellicer**, i el **regidor de Cultura, Daniel Recasens**. L'oposició també ens ha contactat. Saber que no estem sols ho ha fet una mica més fàcil", explica a **Reusdigital.cat**, assegut a platea entre caixes i paquets del trasllat.

- Si fem un cop d'ull al nostre voltant, al teatre, sembla que no hagi pas de caure a trossos.

- La casa no està pas tan malament com ens van voler fer creure. Tu que vas ser a la roda de premsa de l'Església, sé que us ho van fer molt gros. Molt més gros del que és. Un cop vam tenir accés a l'informe tècnic que els ha servit d'argument per tancar, a través del nostre arquitecte, ha estat molt objectiu. Ell va veure de seguida que cal fer-hi intervencions, a l'edifici, però no està pas tan malament. És vell, té 500 anys, i és normal que hi hagi coses per reparar. Estructuralment, però, segons l'informe tècnic i el nostre arquitecte, la casa no està malament. Aquí, però, hi ve molta gent i cal anar en compte, d'acord. Potser sí que hi ha dos llocs on cal intervenir: al sòtan i a les dependències superiors, que nosaltres ni tan sols usem. La casa no ha de caure, per més que des de l'Arxiprestat es vengués d'aquesta manera.

- I per què penseu que ho van manifestar d'aquesta manera?

- És tan sols la meua opinió, que consti, però em penso que es van trobar que tenen una casa cèntrica, al nucli antic de Reus, de la qual no n'han vist ni un cèntim durant dècades. I es van trobar que a nosaltres se'ns acabava el lloguer per anar a buscar finançament extern i fer les obres, perquè sempre diuen que de diners no en tenen. Un cop tinguin les obres pagades per l'administració, la seva intenció és llogar diversos espais a diverses entitats, entre les quals al Bravium, i treure'n profit. És una manera de fer, però a mi em sembla la pitjor possible. Pensa que ni ens han deixat acabar la temporada, ni els cursos de teatre. Som a finals de maig, i la temporada l'havíem d'acabar el 6 de juny.

- L'hauríeu poguda acabar i iniciar el trasllat, voleu dir?

- Perfectament. Teníem entrades venudes, els cursos en marxa. Si hagués calgut, hauríem pogut acabar abans. No calia, tanta pressa, perquè som a finals de maig i no han començat les obres. A banda, tenim material per retirar, encara. Com a mínim ens queda un dissabte més de feina. Vull agrair a l'Ajuntament que ens hagi posat a la nostra disposició un camió i un conductor per fer el trasllat.

- Heu dit que les coses s'han fet de la pitjor manera possible, per part de la propietat.

- Torno a dir que aquesta és la meua opinió. El senyor Prior, mossèn Joan Antoni Cedó, com a màxim representant de la propietat, es deu haver trobat que tot això li ha vingut gran. I em penso que és per això que se'n va anar a buscar el delegat diocesà per als béns de l'Església, mossèn Josep Mateu, per bordar i mossegar, si se'm permet dir-ho així. Consti que considero que el Prior és una molt bona persona, però potser no sabia com abordar la situació. I va ser Mateu qui va bordar i mossegar per desaparèixer després, perquè en les converses que hem tingut després ell no hi ha estat pas. Amb el Prior ens hi hem entès, finalment. Ens van fer arribar un escrit per dir-nos que volien començar les obres al maig, i els vam demanar més temps. Ens l'han donat, per sort.

- Si volien començar les obres al maig és que ja tenen el finançament corresponent.

- Això no ho sé, i no em pertoca dir-ne res. El que sí que diré és que jo ja sóc a la comissió per gestionar el futur de l'espai. D'entrada no vaig voler ser-hi, però he entès que el compromís signat que ara tenim de l'Arxiprestat per poder tornar a la seu quan s'acabi tot això és un gest de bona voluntat. Per tant, ara en formo part, de la comissió. Encara no ens hem reunit per parlar de la futura gestió, ni del lloguer dels espais, ni dels consums de subministraments.

- Quan acabeu de treure "l'últim bolígraf", com vàreu dir, començaran les obres, per tant.

- Nosaltres entenem que sí. De fet, l'última comunicació amb el seu arquitecte passava per establir l'inici de les obres el 17 de maig. Per tant, potser aquesta setmana coincidirem amb els operaris, que potser vindran a portar eines i material mentre nosaltres retirem el que resta.

- Ha costat d'aconseguir, el compromís signat de l'Arxiprestat?

- D'entrada, quan els vam demanar el compromís per escrit, ens van dir que no. En posteriors reunions, en què hi van ser l'alcalde, el regidor de Cultura i Tomàs Barberà, vam insistir-hi molt, en el document. Ens vam plantar: o teníem el compromís de la propietat o de la seu no en retiràvem ni un bolígraf, que és la frase que s'ha fet popular. El batlle va demanar al Prior si hi estava disposat, a fer el document, i ell va dir que sí. El primer redactat, amb tot, no ens va agradar.

- Per què?

- Perquè només hi deia que tindríem prou espai per tenir-hi la seu social. Però la seu social podria haver estat una habitació petita. Per tant, no vam donar el redactat per bo. I el que hi diu ara és que un cop s'acabin les obres tindrem a l'abast els espais necessaris per poder desenvolupar la nostra activitat cultural i sí, la seu social.

- En quines condicions podreu tornar?

- No ho sabem. Potser ens demanen un lloguer que no podrem pagar.

- És aquest, el vostre temor?

- Des del primer dia els hem dit fins on podríem arribar. Som aquí des de fa 70 anys, i la casa l'hem mantinguda nosaltres. Saben que no ens poden demanar un lloguer a preu de mercat, i per sort el Prior ens ha transmès en diverses ocasions que si el preu de lloguer per a una altra entitat seria de 10, per a nosaltres seria de 4. Desconeixem l'import, desconeixem quantes fases tenen les obres, el projecte i el pressupost. El que sabem és que nosaltres hi volem ser, al futur Centre Catòlic, i que estem disposats a compartir l'espai amb altres.

- Bé que deveu tenir una mínima previsió, de la durada de l'exili.

- Mínim dos o tres anys. Si haguéssim vist el projecte ho sabríem del cert, però és que no sabem què volen fer. Potser volen reformar-ho tot. On som ara mateix, al teatre, crec que tampoc hi ha tantes coses per fer. Potser s'ha d'actuar al sostre, d'acord, però és que no sabem què volen fer.

- Programareu espectacles?

- Sí. Un cop vam saber que tancaven el Centre Catòlic, vam tenir una reunió interna i vam tenir clar que no ens podíem enfonsar. Vam decidir que el Bravium tirarà endavant, ni que sigui a l'exili, i precisament estem molt agraïts a les entitats perquè tothom ens ha obert les portes de bat a bat. Però d'entitats a Reus que tinguin teatre només n'hi ha dues més, a banda de nosaltres: la sala Santa Llúcia o l'Orfeó. A la sala Santa Llúcia, però, ja hi ha molta programació. Per tant, no hi anirem. A partir de l'octubre, la nostra programació la farem a l'Orfeó.

- El magatzem és a la vora.

- Sí. Ens l'ha cedit un particular. Hem fet un document de cessió a canvi de res. I això és fantàstic. De debò, estem molt agraïts. Quan és dissabte, al trasllat, ve gent de moltes entitats: del Lleó, del TEBAC, de totes bandes. Fa dos dissabtes, posem per cas, érem 30 persones amunt i avall. És emocionant.

- Ho esteu documentant, tot això?

- I tant. Per ara, amb imatges. Però més endavant potser ho deixarem per escrit.

- Carregar mobles i dos pianos no deu ser senzill.

- No pas. El cas és que al magatzem hi hem fet unes quantes inversions, per netejar i donar d'alta l'aigua i la llum, i hi hem habilitat les oficines i la sala de juntes.

- Setmanes després de tot el que ha passat, doncs, sou optimistes de cara al futur?

- Crec en el Prior. Hi confio, com confio en Tomàs Barberà, en l'alcalde i el regidor. El cert és que no hem tingut cap altre contacte amb mossèn Mateu, però. El que sí que em preocupa és que hi pugui un relleu a la Prioral, i que el Prior sigui substituït. Tenim un document signat i amb el segell de l'Arxiprestat, i el que espero és que si ve algú altre després, respecti l'acord.

- I la celebració dels 70 anys, doncs?

- Entre la pandèmia i tot aquest afer, la celebració i la convocatòria del Premi Jaume Amenós queden una mica apartats. Farem una festa, tard o d'hora, potser ja pel 75è aniversari, però la farem. A partir de l'octubre, si es confirma la programació que volem fer a l'Orfeó, tenim dues actuacions quasi lligades que ens servirien per celebrar els 70 anys.

- Tindrem *Varietés de Sant Perico*, per Sant Pere?

- En tenim moltes ganes i s'hi està treballant. Potser no seran al jardí de la Casa Rull, per l'aforament, però d'espais n'hi ha diversos. Si tot va bé, les farem al pati de l'INS Baix Camp. Si hi ha canvis en les restriccions sanitàries, doncs ja ho veurem. Sabem que la gent ens espera, i més perquè l'any passat no n'hi va haver.

- Tot això us ha passat factura?

- I tant. Però això ha de tirar endavant sí o sí. Estem cansats, i tristos. Per sort a casa hi tinc un gran suport, i quan sóc al Bravium també. Som una gran família, tots col·laborem, ni que sigui una hora, dues, i això és molt bonic. Per part de l'Arxiprestat encara és hora que se'ns adrecin per preguntar-nos com està anant el trasllat, o si hem pogut acabar els cursos de teatre. Però tu, és que estem destinats a entendre'ns, i el millor per a tothom és que la relació sigui tan cordial com sigui possible.